

прѣданіе, че прѣва-та Црква е дръжала постъ и въ *Срѣдѣ* и *Пятѣ* заради страданіе-то и смръть-тъ Христовы. А други ти Посты, които дръжимъ въ память за спасително-то *Рождество Христово* и *Успеніе на Прѣсвятѣ Богородицѣ*, произлѣзли единъ по другий, и Црква-та ги прія и утвърди.

Начяло на Монастыры-ты.

Въ прѣвы-ты три столѣтія ся броятъ вообщо десять гоненія надъ Христіаны-ты, нъ вси-ты не были еднакво жестоки и всеобщи. Отъ тѣхъ послѣдне то, което е станѣло въ врѣмя на Римскаго Императора Діоклитіана, было най-силно и най-страшно. Обаче тѣя гоненія не само дѣто немогли да ослабятъ вѣрѣ-тъ въ истинны-ты Христіаны, нъ още повече помогнѣли ла ся распространи тя. Въ врѣмя-то на тѣя тяжкы искушенія въ своѣ-тъ Црkvѣ, Господъ Богъ въздвигалъ много мѣже, които по подражаніе на Великаго Кръстителя Іоанна и древны-ты Пророци Моисей и Ілія съврѣшенно ся одталечявали отъ свѣта, та съ постъ и молитвѣ достигали до най-высокѣ стѣпенъ отъ свѣтъ животъ. Таковыи чловѣци сѣ положили основѣ на *монашескый* (иноческый) и *пустынническый* животъ и начяло на *Монастыры-ты* или обители-ты, а правила за тѣхъ е написалъ Св. Василій Великый.

Чиноначялство на Црkvѣ-тъ отъ Апостолскы-ты врѣмена до въ послѣдующы-ты вѣкове.

Какво чиноначялство е имала Христова-та Црква въ врѣмена-та Апостолскы, най-добрѣ ся види изъ Апостолскы-ты Дѣянія. Црква-та въ Іерусалимъ была въ онова врѣмя примѣръ на другы-ты. Въ неѣ любовь, милосердіе, благоговѣніе и страхъ Божій были най-прѣвы-ты украшенія на Христіаны-ты, когато тѣи ся събирали на Молитвѣ.

Апостоли-ти, като основаваха по различни мѣста Црквы, поставяхъ имъ особны Пастыри и служители, като: *Епископы, Пресвйтеры, Діаконы и Діакониссы*.